

ព្រះវិហារបរិសុទ្ធជាអព្វុតហេតុរបស់ ដីមេណា

ដោយ ហ្វែនតា មេនឌីហ្សូ ឡូពាល
(ផ្អែកទៅលើដំណើររឿងពិត)

ដីមេណា មានការព្រួយបារម្ភ ។ ប៉ុន្តែនាងបានដឹងថា ព្រះអម្ចាស់នឹងជួយនាង ។

រឿងនេះបានកើតឡើងនៅក្នុងប្រទេស ហ្វូតូម៉ា ។

ដីមេណា បានឡើងលើទូក ហើយបានពាក់ខ្សែក្រវ៉ាត់របស់នាង ។ នាង និង ឪពុកម្តាយរបស់នាងកំពុងធ្វើដំណើរទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ នេះគឺជាលើក ដំបូងរបស់នាងដែលធ្វើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ Papi នឹងធ្វើ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យនាងសម្រាប់បុត្រារបស់នាងផងដែរ ។ ដីមេណា មិនអាច រង់ចាំបានទេ !

ប៉ុន្តែបន្ទាប់មក ដីមេណា បានគិតអំពីអ្វីមួយដែលធ្វើឲ្យនាងមានអារម្មណ៍ តឹងស្មន់ស្មៅក្នុងចិត្ត ។ នាងបាននិយាយថា « Papi ចុះចំណែក ប្រដាប់គ្រប់គ្រង ជាតិស្មារបស់ខ្ញុំ ? »

ដីមេណា មានដំនើរទឹកនោមផ្អែមប្រភេទទី ១ ។ ដើម្បីរក្សាសុខភាព នាងតែងតែ ពាក់ឧបករណ៍តូចមួយដែលហៅថា ប្រដាប់គ្រប់គ្រងជាតិស្មារ អាំងសុយលីន ដើម្បី

ជួយគ្រប់គ្រងកម្រិតជាតិស្មារនៅក្នុងឈាមរបស់នាង ។ បើនាងទៅឆ្ងាយមិនបានពាក់វា នាងមានអារម្មណ៍មិនស្រួលខ្លួនទេ ។

« តើគេនឹងឲ្យខ្ញុំពាក់វានៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធដែរឬទេ ? » ដីមេណា បានសួរ ។ ម៉ែរបស់នាងបានឆ្លើយថា « ចុះពេលខ្ញុំចុះក្នុងទឹក ? »

Papi បាននិយាយថា « វាមិនអីទេ » ។ កូនអាចពាក់ឧបករណ៍របស់កូនបាន រហូតដល់កូនត្រូវចុះក្នុងទឹក ។ បន្ទាប់មក Mamá អាចជួយកូនពាក់វាវិញគ្នា។ កាលដែលកូនចេញពីក្នុងទឹក » ។

ម៉ាក់បានដាក់ក្បាល ។ « ហើយប្រសិនបើកូនមានអារម្មណ៍មិនស្រួលខ្លួនកាល ដែលកូនកំពុងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ត្រាន់តែប្រាប់ ប៉ា មកហើយកូនអាចឈប់ បាន » ។ Mamá បានចាប់ដៃរបស់នាងយ៉ាងណែន ។ « មិនអីទេ ពួកយើងនឹងនៅ ជាមួយកូនរហូត » ។

ដីមេណា បាននិយាយថា « កូនយល់ហើយ » ។ នាងមានអារម្មណ៍តឹងខ្លាច ។ ប៉ុន្តែ Mamá និង Papi បានជួយនាងមានអារម្មណ៍ប្រសើរឡើងបន្តិច ។

នៅពេលពួកគេទៅដល់ ដីមេណា បានចាប់ដៃរបស់ Mamá និង Papi កាល ដែលពួកគេបានដើរឆ្ពោះទៅទិញធុនព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ នៅពេលនាងបោះជំហានចូល ដល់ខាងក្នុងភ្នាក់ងារ ដីមេណា មានអារម្មណ៍ កក់ក្តៅ ដែលជាអារម្មណ៍ល្អដូចជា ។ នាង បានដឹងថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងប្រាប់នាងថា ព្រះវរបិតាស្ងប់នឹងជួយនាង ទោះជានាង មានអារម្មណ៍តឹងខ្លាចក៏ដោយ ។ អ្វីៗនឹងមិនមែនទេ គឺដូចជា Papi បានមានប្រសាសន៍ ដូច្នោះ ។

ដីមេណា បានផ្លាស់សម្លៀកបំពាក់ពណ៌ស ។ បន្ទាប់មក Mamá បានជួយក ម៉ាស៊ីនចេញពីនាង ។ Mamá បាននិយាយថា « វាតែងបិទទីប៉ុណ្ណោះ » ។ ម៉ាក់បាន ឱប ដីមេណា ។

ដីមេណា បានចុះទៅក្នុងទឹក ។ Papi កំពុងរង់ចាំនាង ។ គាត់បានហុចដៃរបស់គាត់ ហើយបានជួយនាងចុះដណ្តើរ ។

Papi បានពោលពាក្យអធិស្ឋាន ហើយបានជ្រមុជដីមេណា ចូលទៅក្នុងទឹក ។ នៅពេលនាងដើរឡើងវិញ ដីមេណា បានឮឮឮ ។ បន្ទាប់មក ពួកគេបានធ្វើបុណ្យ ជ្រមុជទឹកពីរបីទៀត ។

« តើកូនមិនអីទេឬ ? » Papi បានឱ្យបស្ចរនាង ។ ដីមេណា បានឆ្លើយថា « ចាស ! »

Papi បានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យនាងសម្រាប់មនុស្សពីរបីនាក់ទៀត ។ គាត់បានសួរ នាងម្តងទៀតថា « តើកូនអាចធ្វើទៀតបានទេ ? »

ដីមេណា បានឆ្លើយថា « ចាស ! » ។ បន្ទាប់ពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកចុងក្រោយ Mamá បានជួយដីមេណា ពាក់ប្រដាប់ គ្រប់គ្រងជាតិស្មាររបស់នាងវិញ ហើយបានពិនិត្យមើលជាតិស្មារក្នុងឈាមរបស់នាង ។

Mamá បានឮឮឮ ។ វាដូចជា ដីមេណា មិនបានដោះប្រដាប់គ្រប់គ្រង ជាតិស្មារចេញទាល់តែសោះ ។

បន្ទាប់មក ពួកគេបានចូលទៅបន្ទប់តូចមួយ ។ Papi បានដាក់ដៃនៅលើក្បាល របស់ ដីមេណា ។ គាត់បានធ្វើពិធីបញ្ជាក់ឲ្យនាងជាសមាជិកនៃសាសនាគ្រៃនៃព្រះ យេស៊ូគ្រីស្ទនៃព្រះវរបិតាស្ងប់ចុងក្រោយសម្រាប់បុគ្គលដែលបានស្ងប់ទៅ ដែលនាងបាន ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យ ។ ឥឡូវនេះ បុត្រារបស់នាងអាចជ្រើសរើសដើម្បីចូលរួមនៅក្នុង សាលាគ្រូបង្រៀនយេស៊ូគ្រីស្ទហើយ ។

នៅពេលពួកគេជុំគ្រុមគ្រួសារនៅថ្ងៃបន្ទាប់ ដីមេណា និងឪពុកម្តាយរបស់នាងបាននិយាយ ពីការធ្វើដំណើរទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធរបស់ពួកគេ ។ Papi បាននិយាយថា « ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធគឺជាដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ » ។ « នៅពេលយើងទៅ យើងអាចមានអព្វុតហេតុ នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង » ។

ប៉ាបឡូ ប្អូនប្រុសរបស់នាង ដីមេណា បានសួរថា « តើជាអព្វុតហេតុបែបណាទៅ ? » ដីមេណា បាននិយាយថា « បងបានជួយបង្កើតការដោះដូរគ្រប់គ្រងជាតិស្មាររបស់ បងចេញដើម្បីចូលទៅក្នុងទឹក » ។ « ប៉ុន្តែខណៈដែលបងកំពុងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក បងមិន បានមានអារម្មណ៍មិនស្រួលខ្លួនទាល់តែសោះ ។ វាពិតជាអព្វុតហេតុណាស់ ! ដីមេណា បានឮឮឮ ។ « ហើយទោះបីជាបងឈឺក៏ដោយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជួយបងឲ្យមាន អារម្មណ៍ស្ងប់ ។ នោះគឺជាអព្វុតហេតុដែរ » ។ ●

តើនៅពេលណាដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជួយឲ្យមានអារម្មណ៍ស្ងប់ ?